

til det følgende Møde, som afholdes paa Torsdag Kl. 1 $\frac{1}{2}$. Dagsordenen vil da altsaa være:

Første Behandling af:

Forslag til Lov om Vederlag for Kontorudgifter til forskjellige Retsbetjentembeder.

Mødet hævet Kl. 1, 40 Min.

Halvtredstindstyvende Møde.

Torsdagen den 24de Februar Kl. 1 $\frac{1}{2}$.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Fra Finansministeriet har jeg modtaget til Fremlæggelse for Rigsdagen i Henhold til Kolonialloven af 27de November 1863 en af Hans Majestæt Kongen allerhøiest stadfæstet Anordning angaaende en Forandring af Anordningen af 25de Marts 1872 om Organizationen af den militære Styrke paa St. Croix.

Skrivelsen vil paa sædvanlig Maade blive optagen i Tillæg C i Rigsdagsstidenden.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af: Forslag til Lov om Vederlag for Kontorudgifter til forskjellige Retsbetjentembeder.

(3die Behandling i Folkethinget findes i dettes Tidende Sp. 3146 fg. Lovforslaget, saaledes som vedtaget derstedes, i Tillæg C, Sp. 363).

Justitsministeren (Nellemann): Jeg havde i det Hele stræbt ved dette Lovforslags Fremlæggelse i indeværende Session at opnaa nogen Forhøielse af Kontorholdsogodtgjørelserne til Retsbetjentene, og disse Bestræbelser ere ogsaa lykkedes, i det Mindste i det Væsentligste, men jeg skal dog tillade mig nogle Bemærkninger med Hensyn til de enkelte Punkter, som det i denne Henseende har dreiet sig om. Den første Forhøielse, som jeg havde søgt at gennemføre, bestod deri, at man ved Doverslaget over, hvad der skulde indrømmes de enkelte Embedsmænd i Kontorhold, skulde gaa ud fra en noget høiere Lønning for deres Medhjælp end den hidtil sædvanlige. Man

var hidtil gaaet ud fra som det Sædvanlige, at der til enhver Fuldmægtig skulde ydes 400 Rd. eller nu 800 Kr. og til en Skriver 200 Rd. eller 400 Kr. Dette var i Tidernes Løb vistnok blevet altfor lidt, og jeg havde derfor i det Forslag, som Regjeringen forelagde i denne Sag, beregnet, at der skulde tilflyde disse Fuldmægtige og Skrivere en lignende Forhøielse i Lønnen som den, der ved de paa Finansloven vedtagne Dyrtidstillæg var bleven tillagt Bestillingsmænd overhoved, og derved kom jeg til at foreslaa et Lønningstillæg af 120 Kr. for hver Fuldmægtig og 80 Kr. for hver Skriver, saaledes altsaa, at der for en Fuldmægtig i det Hele beregnedes 920 Kr. og for en Skriver 480 Kr. Man gif ogsaa i Folkethinget i det Væsentlige ind paa den Lante, at en saadan Forhøielse skulde finde Sted, men foreslog at forhøje ens for begge, nemlig at forhøje med 100 Kr. for en Fuldmægtig og 100 Kr. for en Skriver; det var altsaa en noget større Forhøielse for Skrivers Bedkommende, end jeg havde paatænkt, og en noget mindre Forhøielse for Fuldmægtigen. Med Hensyn til det finansielle Resultat bliver det omtrent det Samme, i det Mindste er det en aldeles forsvindende Forskjel, det gjør, enten man følger det ene eller det andet af disse Systemer, og da det for de allerfleste Embeders Bedkommende ikke vil gjøre nogen væsentlig Forskjel, har jeg derfor ment, at der ikke var nogen Grund til at modrette mig den foretagne Forandring. Maaske det endog mulig kan siges, at der er en forholdsvis større Træng til en Forhøielse for Skrivers Bedkommende end for Fuldmægtigenes, da disse paa nogle Steder, sjøndt ingenlunde paa alle, have private Indtægter ved Siden af deres Virksomhed som Retsbetjentsfuldmægtige. — Den næste Forhøielse, jeg havde søgt opnaaet, var en Forhøielse af Befordringsogodtgjørelse. Denne var hidtil bleven beregnet til 1 Kr. 33 D. pr. løbende Mil, jeg foreslog, at den skulde forhøies til 1 Kr. 50 D. pr. løbende Mil, og det er man i det andet Thing gaaet ind paa. — Ligeledes har jeg bestræbt mig for at opnaa nogen Forhøielse af Vederlaget til Lokale, til Kontor og deslige, i Betragtning af, at det viser sig at være mere og mere vanskeligt og kosteligt for Retsbetjentene at skaffe sig Bolig i Smaaabyerne. Dette er man ogsaa gaaet ind paa i det andet Thing, idet de fleste af de Forslag, jeg i den Henseende havde stillet, ere bleven antagne. Hvorvel man ikke vilde anerkende det som Princip, at der allevegne burde foregaa en vis procentvis Forhøielse af Godtgjørelsen for Kontorlokale, ere dog i Virkeligheden de allerfleste Forslag, jeg i den Henseende havde stillet, uforandret blevene tagne til Følge.

Det Punkt, paa hvilket der derimod er Meningsulighed tilstede mellem mig og det andet Thing, er med Hensyn til Portoogodtgjørelsen. Jeg foreslog nemlig, at man ganske skulde udelade Portoogodtgjørelsen af Loven, og at man i Stedet der-